68. I brottmål tillhandahålls den rättsliga ramen för gränsöverskridande mål av artikel 10 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Följande bestämmelser är tillämpliga:
Den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, och ska också vara ansvarig för att kontrollera både identiteten hos den person som ska höras och för att den anmodade medlemsstatens grundläggande rättsprinciper iakttas. Om den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet anser att den anmodade medlemsstatens grundläggande rättsprinciper åsidosätts under förhöret, ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förhöret fortsätter i enlighet med dessa principer.
Den ansökande och den anmodade medlemsstatens behöriga myndigheter ska vid behov komma överens om åtgärder för att skydda den person som ska höras.
Förhöret ska hållas direkt av eller under överinseende av den ansökande medlemsstatens rättsliga myndighet, i enlighet med den nationella lagstiftningen.
På begäran av den ansökande medlemsstaten eller den person som ska höras, ska den anmodade medlemsstaten se till att den person som ska höras vid behov biträds av en tolk.
Den person som ska höras får åberopa den rätt att inte vittna som han eller hon skulle ha enligt antingen den anmodade eller den ansökande medlemsstatens lagstiftning.
69. I artikel 10 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp fastställs principen att en framställning om förhör genom videokonferens får lämnas av en medlemsstat när det gäller en person som befinner sig i en annan medlemsstat. De omständigheter under vilka en sådan framställning får göras är att de rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten begär att den berörda personen ska höras som vittne eller expert och att det är olämpligt eller omöjligt för honom eller henne att resa till den staten för förhör. "Olämpligt" kan t.ex. gälla när vittnet är särskilt ungt eller särskilt gammalt eller sjukligt; "omöjligt" kan exempelvis omfatta fall när vittnet skulle utsättas för allvarlig fara genom att infinna sig i den ansökande medlemsstaten.
70. Den anmodade medlemsstaten åläggs att medge förhör genom videokonferens, förutsatt att förhöret inte strider mot dess grundläggande rättsprinciper och att staten har tekniska möjligheter att genomföra förhöret. I detta sammanhang innebär hänvisningen till "dess grundläggande rättsprinciper" att en framställning inte får avslås enbart av det skälet att förhör av vittnen och experter genom videokonferens inte föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning eller att ett eller flera närmare villkor för förhör genom videokonferens inte uppfylls enligt den nationella lagstiftningen.
När relevanta tekniska hjälpmedel saknas, kan den ansökande medlemsstaten, med den anmodade medlemsstatens samtycke, tillhandahålla lämplig utrustning för att göra det möjligt att genomföra förhöret.
71. Framställningar om förhör genom videokonferens ska innehålla information om den myndighet som lämnar framställningen, om möjligt syftet med och skälet till framställningen, den berörda personens identitet och nationalitet och vid behov namn och adress för den person som ska delges. Framställningen ska också innehålla uppgift om skälet till att det inte är önskvärt eller möjligt för vittnet eller experten att vara närvarande personligen samt namnet på den rättsliga myndigheten och de personer som ska hålla förhöret. Denna information anges i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp. Den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet ska kalla den berörda personen att inställa sig enligt de förfaranden som anges i landets lagstiftning.
72. I artikel 10.8 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp anges det att den stat där den förhörda personen befinner sig, om personen vid ett förhör genom videokonferens vägrar att vittna eller ger falskt vittnesmål, bör kunna behandla personen på samma sätt som om han eller hon skulle förhöras enligt de nationella förfarandena.
Skälet är att skyldigheten att vittna vid en videokonferens, enligt denna punkt, är en följd av den anmodade medlemsstatens lagstiftning. Syftet med punkten är särskilt att garantera att vittnet underkastas samma följder av sitt beteende som tillämpas vid ett inhemskt mål utan videokonferens, om han eller hon inte fullgör skyldigheten att vittna.
73. Enligt artikel 10.9 utsträcks tillämpningen till förhör genom videokonferens med åtalade personer. Det står varje medlemsstat helt fritt att verkställa framställningar om sådana förhör eller inte. En medlemsstat får göra en allmän förklaring, som innebär att den inte kommer att göra detta . Den åtalade personen bör alltid ge sitt samtycke innan förhöret äger rum.
Senaste uppdatering: 17/11/2021
Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.